

1851-09-03

OPHAVSPERSON/NØGLEPERSON

N. F. S. Grundtvig

FAKTA

Dokumenttype:
Note

Arkivplacering:
Mappe 2 nr. 10

DOKUMENTINDHOLD

Afskrift af tale til Georgia og P.C. Skovgaard.
Den endelige tale findes i Mappe 15, nr. 19.

TRANSSKRIFTION

Mappe 2 nr. 10 .

3de September 1851

Brudevielse

Til Skovgaard og Georgia

Kjære Venner! De kjender og troer det Ord, som vi har hørt fra Begyndelsen. "Gud Herren sagde, det er ikke godt for Mennesket at være alene, lad os gjøre ham en Medhjælp, som for ham. De kjender og troer det, og der kan da intet Ord være, De heller end dette skulde ønske, at høre idag i den høitidelige Stund, da De for Guds Aasyn rækker hinanden Samfunds höire Haand paa med Guds Hjælp hinandens Medhjælp i mørke som i lyse Dage; thi naar vi paa vor Bryllupsdag troende tilegne os dette Guds Ord, da er det os en himmelsk Beseigling paa vor Ægtepagt, og en himmelsk Lykönskning til vort Ægteskab, da modtager Manden sin Hustru som en Gave af Guds Haand, hvortil han højlig trænger, fordi Gud selv har seet og sagt, at det er ikke godt for Mennesket at være alene, da er han sikker paa at Gaven svarer til Trangen, fordi det er den iegode Gud, Hjærtekjeneren, som har skabt Hustruen til hans Medhjælp, som for ham just som han behöver det; og da föler Hustruen sig sikker paa at Gud lader sin Gave falde i gode Hænder og vil give Naade til at den findes god og velbehagelig alle Dage.

Saaldes er da dette Guds Ord: det er ikke godt for Mennesket at være alene, lad os gjøre ham en Medhjælp som for ham det aller lifligste Udtryk, Guds Velsignelse over Ægteskabet kan lyses med thi hvem Gud lykünsker, den skjænker han med

•2•

det samme den Lykke, han tilönsker dem, og gjør da igrunden slet ingen Forskjæl, hvor og paa hvad Sted Velsignelsen lyder naar den kun finder Gjenlyd i troende Hjærter, thi det er jo ikke Kirken, som skaber Guds Ord, men Guds Ord, som skaber og opbygger Kirken, ikke Altret, der helliger Ordet, men Ordet som helliger Altret, og fremdeles skulde der i denne Henseende gjöres Forskjæl paa Huse, da var der vel ogsaa faa Huse, hvor det Guds Ord over et Ægtepar: det er ikke godt for Mennesket at være alene, lad os give ham en Medhjælp, som for ham, vi rimeligviis vilde finde fuldere og dybere Gjenlyd end i dette Huus, hvor den langt fra at være

fremmed, har hjemme med Bruden, og har tidligt naaet hendes Ære og hendes Hjærte i en elsket Moders Röst, som var sin Ægtemands Medhjælp i en saa sjælden Grad, at Faa kan føle det dybere at det er ikke godt for Mennesket at være alene, og Faa har følt det gladere, at hvem der faaer en Hustru af Herren, faaer en god Gave og annammer en Velbehagelighed."

Nu, saa modtag da min Ven! ved en venlig Röst, som Du gjerne har lyttet til, glad og taknemmelig Medhjælpen, som Gud har skabt til Dig thi han har altid skabt den christelige kvinde til os, saa hun bæres vort Hjærtet til og saa hun bevæges til at give os sit Hjærte; og modtag, Kvinder , ved den samme Röst, hvormed Du har annammet Dit store Evangelium, som er Deres Hjærte dyrebart, Manden, den christelige Mand, som Gud har skabt efter Deres Hjærte! og modtager Begge, min venlige Lykönskning i Herrens Navn! Herren stadfæste sit gode Ord paa Eder begge, saa I maa være hinandens Mederhjælp og Tröst, som To, der ere eet i Kjærlighed, føle og skatte Kraften i Guds Velsignelse, saa den kan følge Eder til Enden, følge Eder til de evige Boliger i Guds Kjærligheds Huus, i Jesu Navn
Amen

Brudevælske
Til Morgaand og Gonga, 9te September
1851

Kjære Venner! De kjender og troer det
ord, som vi har hørt fra Brudevælsken:
"Gud Herren sagde, det er ikke godt for
Mennesket at være alene, lad os gjøre
ham en Medhjælp, som for ham"
De kjender og troer det, og der kan
da intet ord være, De hellen end
dette skulde ønske at høre idag,
i den helligste stund, da De for
Guds Røst vækker hinanden Sam-
funds Høirehaand paa med Guds
Hjælp at være hinandens Medhjælp
i smørke som i Lyf Dage; thi naar
vi paa vor Bryllupsdag troende
tilsætte os dette Gudsord, da er det
os en himmelsk Befaling paa vor
Egteskab, og en himmelsk Lykønskning
til vort Egteskab, da medtager Han
den sin Hustru som en gave af Guds
Haand, hvortil han høily trænger
fordi Gud selv har set og sagt, at det
er ikke godt for Mennesket at være
alene, og da er han sikker paa at Guden
svarer til hans Trænger, fordi det er den
erigode Gud. Tilført kjendelsen som
har skabt Hustruen til hans Med-
hjælp, som for ham just som han behøver
det, og da føler Hustruen sig sikker
paa at Gud lader sin gave falde
i gode Hænder og vil give i Stand til
at den findes god og velbehagelig alle Dage.
Saaledes er da dette Guds Ord: det er
ikke godt for Mennesket at være alene
lad os gjøre ham en Medhjælp, som for ham
det aller Lystigste Bistand, Guds Velgjernelse
over Egteskabet kan lyfjes med thi ved
Gud Lykønsker, den lykkelige han med

det samme den Lykke, han tilkæmper den,
og det gjør da igrunden ~~ikke~~ ingen Forskjel,
hvor og naar hvad Sted Tøffingene lyder
naar den kun finder Gjengjæld i troende
Hjerten, thi det er jo ikke Kirken som
skaber Guds Ord, men Guds Ord, som skaber
og opbygger Kirken, ikke Altslet, der helliger
Ordet, men Ordet som helliger Altslet, og
freundes skulde der i denne Skjæbne
gjøres Forskjel paa Huse, da var der vel
og paa paa Huse, hvor det Guds Ord overet
Efteraar: det er ikke godt for Mennesket
at være alene, Lad os give ham en Med-
hjælp, som for ham, rimeligvis vilde finde
fuldve og dybere Gjengjæld end i dette Hus,
hvor den længtes at være fremmed har
sammen med Broden, og har til Lyst naat
hendes Ore og hendes Hjerte i en stiftet Me-
ders Røst, som var som Efterskandets Medhjælp,
en paa fjelden Grad, at saa kan føle det
dybere at det er ikke godt for Mennesket
at være alene, og saa har følt det glæde,
at hvem der kan en Hustru af Herren, faa en
god Gave og annæmer en Tøffingelig hed!
Nu, paa modtag da min Ven! ved en venlig
Røst, som de gjorne har lyttet til, glad og taknem-
melig, Medhjælper, som Gud har skabt til Din
thi han har altid skabt den christelige Gavn
til os, paa hvem vores vort Hjerte til og paa
ham berøgs til at give os sit Hjerte, og modtag
Vindstet, ved den samme Røst, hvorved Du
har annæmet det store Evangelium, som
er Dens Hjerte dyrebart, skanden, den christelige
Kand, som Gud har skabt efter Dens Hjerte!
og modtager Begge min venlige Lykønskning
i Herrens Navn! Herren skabte sit gode
Ord paa Eder begge, paa I maa være i enandres
Medhjælp og Trøst, som To, der ere eet i Tøffing-
hed, føle og skabe Kraften i Guds Tøffing-
velp, paa den kan følge Eder til Enden
følge Eder til de evige Bølger i Guds
Hjælpeløshed Hus, i Jesu Navn
Amen.